

foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Videregivelse af sådanne oplysninger kan derfor som udgangspunkt ikke ske, uden at der foreligger samtykke fra den, oplysningen angår, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 1.

Det bemærkes, at de oplysninger, som med lovforslaget forudsættes videregivet fra politiet eller kriminalforsorgen til de myndigheder mv., som forestår udbetaling af de af lovforslaget omfattede ydelser, må antages at være oplysninger om strafbare forhold og dermed oplysninger om vedkommende persons rent private forhold.

Det nævnte udgangspunkt, hvorefter oplysninger om en persons rent private forhold ikke kan videregives uden vedkommende persons samtykke, er blandt andet fraveget ved forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3. Efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, kan oplysninger omfattet af stk. 1 således videregives til en anden forvaltningsmyndighed, hvis videregivelsen sker til varetagelse af offentlige interesser, som klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår.

Der skal efter bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 3, foretages en afvejning af på den ene side hensynet til den person, som oplysningen vedrører, og på den anden side hensynet til den offentlige interesse i, at oplysningerne videregives. Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at hensynet til den offentlige interesse, der varetages ved at videregive oplysningen, klart overstiger hensynet til den enkeltes interesse i at hemmeligholde oplysningen. Den endelige afgørelse af, hvorvidt det offentlige interesse i videregivelse klart overstiger den enkeltes interesse i hemmeligholdelse vil berø på en konkret afvejning af de pågældende hensyn i hver enkelt sag.

Det må antages, at den videregivelse af oplysninger fra politiet eller kriminalforsorgen, som forudsættes med lovforslaget, ikke i alle tilfælde vil kunne ske efter forvaltningslovens regler, herunder bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3. På den baggrund og med henblik på at kunne opfylde lovforslagets formål om at hindre udbetaling af de omhandlede offentlige ydelser til personer, der undrager sig frihedsberøvelse, må det anses for nødvendigt i lovforslaget at tilvejebringe et særligt hjemmelsgrundlag for videregivelsen af oplysninger.

Der er ikke med lovforslagets regulering af videregivelsesadgangen tilsigtet en fravigelse af de øvrige

bestemmelser om videregivelse i forvaltningslovens kapitel 8.

Om forholdet til persondataloven bemærkes følgende:

I forhold til videregivelse af de oplysninger, der er omfattet af lovforslaget, skal det bemærkes i forhold til persondataloven, at det fremgår af persondatalovens § 8, stk. 2, at der ikke må ske videregivelse af oplysninger om blandt andet strafbare forhold.

Det følger dog af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, at blandt andet oplysninger om strafbare forhold kan videregives, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Da politiet henholdsvis kriminalforsorgen med den foreslåede bestemmelse efter omstændighederne vil have pligt til at videregive de omhandlede oplysninger, hvis de får formodning om, at en person, der bevidst undrager sig varetægtsfængsling eller straffuldbyrdelse, samtidig modtager ydelser omfattet af lovforslaget, må videregivelsen anses for nødvendig for politiets eller kriminalforsorgens virksomhed. Hertil kommer, at videregivelsen kan være nødvendig for en afgørelse, som en offentlig myndighed, der modtager oplysningerne, skal træffe.

Den af lovforslaget omfattede videregivelse vil endvidere skulle administreres i overensstemmelse med de øvrige regler i persondataloven, herunder særligt reglerne om oplysningspligt og indsigt i lovens kapitel 8 og 9.

Det vil også for en række andre ydelser være væsentligt for en udbetalende myndighed at få kendskab til unddragelsen i tilfælde, hvor lovens øvrige betingelser for at få udbetalt en ydelse ikke kan være opfyldt under unddragelsen. Ved at få denne oplysning får myndigheden øget mulighed for at kontrollere, om den pågældende fortsat er berettiget til at få ydelsen udbetalt under unddragelsen af frihedsberøvelsen. Der er derfor foreslået indsat en bestemmelse i aktivloven og i integrationsloven om underretningspligt ved unddragelse.

Det vil endvidere være væsentligt, at en udbetalende myndighed bliver underrettet i tilfælde, hvor en person efter de gældende regler ikke kan få udbetalt en ydelse, når den pågældende ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som undrager sig frihedsberøvelse. Der er derfor foreslået indsat en bestemmelse om underretningspligt for kriminalforsorgen til at underrette kommunen, Arbejdsdirektoratet eller arbejdsformidlingen, i tilfælde, hvor der efter det gældende regelsæt for den enkelte ydelse ikke er fastsat en direkte hjemmel hertil.